

2015

9. ROČNÍK
SOBOTA 29.8.

KÁCOVSKÝ BĚH

Vítám Vás na devátém ročníku akce Kácovský běh.

Na Kácovsku jsou přímo ideální běžecké podmínky. Zdejší kraj je průmyslem neposkvřená přírodní oblast s čerstvým svěžím vzduchem v povodí řeky Sázavy a velmi členitým terénem.

V roce 2007 zde byl založen Kácovský běh jako jedna z akcí, kterou zastřešuje Sdružení pro rozvoj Kácovska

Na startu hlavního závodu Kácovského běhu jsme během uplynulých osmi let již přivítali na 404 závodníků a závodnic. Tuzemští závodníci přijíždějí prakticky ze všech koutů naší republiky a vzhledem k tomu, že jsme v průběhu let zaznamenali účast i dvou běžců ze slovenského Ljutomeru, jedné běžkyně a jednoho běžce ze Slovenska, můžeme dnes Kácovský běh prezentovat jako závod s mezinárodním zastoupením.

Kácovský běh dnes měří 19,3 km a to, čím může přilákat, je právě samotná trať vedoucí tímto malebným krajem s romantickými přírodními lokalitami, které závodníka přímo donutí být myslí i pohybem v těsném kontaktu s přírodou. Trať Kácovského běhu totiž probíhá oblastí s názvem „Český Smaragd“, který si tento mikroregion vysloužil svou jedinečnou polohou v zeleni, uprostřed lesů a je tedy opravdovým drahokamem české krajiny. Trať Kácovského běhu současně probíhá i místy značného historického významu a může tedy na principu zážitkové turistiky sloužit i jako naučná stezka.

Gratuluji všem, kteří v tomto vytrvalostním běžeckém klání již obstáli a těm, kteří se letos tuto vzdálenost teprve zdotat chystají, přeji na tomto devátém ročníku hodně sportovních úspěchů.

MUDr. Tomáš Chytka

Na trati jsou 4 občerstvovací stanice:

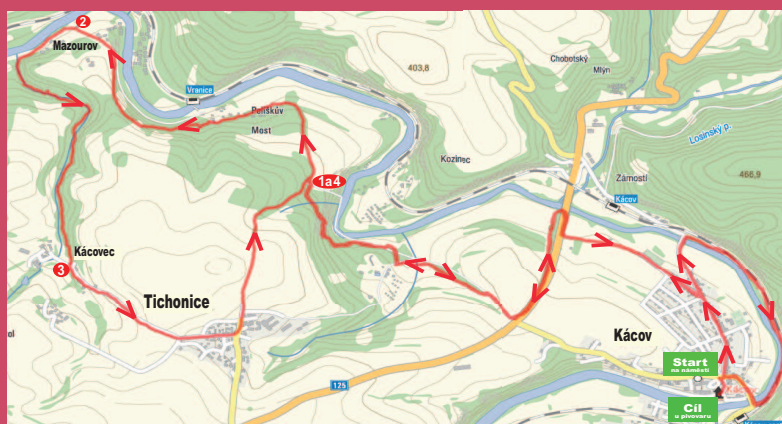
č. 1 a 4 lesíček v polích za prvním stoupákem po červené turistické stezce od městyse Kácova (č.1), zde současně po seběhnutí asfaltkou z Tichonic se běžci opět napojují na červenou turistickou trasu a vracejí se zpět do Kácova (č.4)

č. 2 Mazourov

č. 3 Kácovec

Značení trasy:

šipky
červené fáborčky
mouka 00

Významné ženy, které svůj původ nebo narození spojily s Kácovem

Kunhuta Černčická z Kácova

(+ 1603)

Páni Černčičtí z Kácova patřili ke starobylému českému panskému rodu, který vymřel počátkem 17. století. Posledním mužským členem rodu byl Jan Purkart, vnuk Jana Černčického z Kácova, zakladatele Nového Města nad Metují a majitele kunštátského panství skládajícího se z hradu a městečka Kunštátu a 26 vesnic. R. 1558 Černčičtí z Kácova prodali kunštátské panství a Jan Purkart, působící v čestné funkci královského stolníka, přesídlil na nově zakoupené panství Chropyně u Kroměříže. Zemřel r. 1585 a ve své závěti odkázal svůj majetek Janu z Boskovic.

Ze šesti sourozenců v té době ještě žila jeho sestra Kunhuta neboli Kuňka Černčická z Kácova, od r. 1574 manželka Jindřicha Slavaty z Chlumu a Košumberka. Jindřich Slavata patřil k panské rodině, která stála v popředí veřejného života. Udržoval malou soukromou školu na hradě Košumberku (Chrudim) spravovanou bratrskými kněžími. Uvádí se, že Jindřich Slavata si dopřával potěšení přepychového života, jak se slušelo na bohatého šlechtice a na odříkavost předpisovanou svým členům jednotou bratrskou příliš nehleděl. Ani Kunhuta Černčická nepatřila ke zchudlé šlechtě, neboť svému manželovi půjčila smluvně doloženou velkou částku peněz. Jindřich Slavata působil od r. 1595 na základě příbuzenských vztahů jako poručník budoucího frýdlantského vévody a vojevůdce Albrechta z Valdštejna a Kunhuta Černčická jako poručnice jeho sester Anny Kateřiny a Marie Bohumily. Kunhuta Černčická měla se svým mužem dvě děti: Boženu (Beatrici) a Diviše Lacemboka.

Paní Kunhuta Černčická závět' svého bratra Jana Purkarta napadla a dožadovala se její neplatnosti. V majetkové při nakonec zvítězila, i když součástí uzavřené dohody bylo, že musela uhradit jako dědička po svém bratrovi i jeho dluhy. Kunhuta Černčická z Kácova zemřela kolem roku 1603.

Druhou významnou členkou rodu měla být její sestra, poslední řeholnice, převorka kláštera premonstrátek v Nové Říši - Anna Černčická z Kácova. Poslední historické práce však tuto skutečnost nepotvrzují, ale vyvracejí.

Anna Kurzová - Vlčková

(16. 8. 1846, Kácov - 15. 1. 1929 Praha)

Otcem Anny Vlčkové byl kácovský učitel Josef Kurz a matkou Františka Navrátilová z Kondrace pod Blaníkem. Jejich seznámení v Hrádku u Vlašimě popsal ve svých vzpomínkách Václav Vlček. Tehdy na pouti Josef Kurz Františku poprvé uviděl, doprovázel ji s jejím otcem jen kousek cesty, která skončila až v Kondraci, kde přespál a ráno požádal o Františčinu ruku. Z rodu Navrátilových z Kondrace pocházela řada významných osobností, např. Michal Navrátil, právník a spisovatel a příbuzensky sem patřil i kněz Antonín Norbert Vlasák, autor historických a místopisných studií.

V r. 1868 se Anna Kurzová provdala za spisovatele Václava Vlčka, žáka učitele Josefa Kurze. Václav Vlček se proslavil jako vydavatel časopisu Osvěta (od r. 1901 jako Vlčkova Osvěta), který vycházel 51 let. Manželům Vlčkovým se narodily čtyři děti, z nichž dvě - Milada a Jaroslav - zemřely v r. 1877 při epidemii neštovic. Dcera Ludmila Matějovská byla členkou činohry Národního divadla (zemřela r. 1952), syn Vladimír se stal inženýrem a přispíval také svými články do Osvěty. Na vzpomínkové akci ve Střeňově, rodišti Václava Vlčka, se v r. 2008 účastnila i Vladimíra (Iška) Fišárková, úspěšná módní návrhářka, pravnučka Anny a Václava Vlčkových.

Po smrti Václava Vlčka převzala Anna Vlčková vedení časopisu sama. V r. 1909 zde uveřejnila své vzpomínky na počátky vzniku Osvěty a přátelství s řadou významných osobností jako byla E. Krásnohorská, A. Heyduk, V. Hálek, K. V. Rais nebo F. Doucha. Svě příspěvky uveřejňovala i v dalších časopisech jako byly Ženské listy.

Literární pozůstalost Anny Vlčkové je uložena jako součást pozůstalosti Václava Vlčka v Literárním archivu Památníku národního písemnictví. Jen část dopisů Anny Vlčkové tříděných podle osobností přesahuje sto položek. Anna Vlčková je pochována v rodinném hrobě Vlčkových na Vinohradském hřbitově v Praze poblíž kostela svatého Václava.

Marie Fischerová-Foglarová

(26.12.1877, Kácov - 18.2.1980, Praha)

Marie Fischerová se narodila 26. 12. 1877 v Kácově v č. 24 v domě na náměstí označovaném jako panská hospoda a patřícím pod kácovský pivovar (dnes Hotel Kácov). Jejím otcem byl Antonín Fischer z Kácova a matka Marie roz. Lukášová z Chotouchova. Z rodiny Fischerů jsou v Kácově doloženi dva sládkové: Josef Fischer (1877 - 1881) a František Fischer (1881 - 1887). Do rodu patřil i akademický malíř Julius Fischer, nerozlučný přítel Mikuláše Alše. M. Fischerová prožila mládí v Kutné Hoře a v Kolíně, kde se učila hře na piano. V Kutné Hoře u učitelky Maškové, v Kolíně u světoznámého kapelníka Františka Kmocha.

21. 5. 1899 uzavřela M. Fischerová sňatek s Jindřichem Foglarem (1872-1911), synem Jindřicha Foglara, zvěrolékaře z Unhoště. Roku 1904 se jim narodil syn Zdeněk (+ 6. 11. 1967), r. 1907 druhý syn Jaroslav Foglar, spisovatel knih pro mládež.

Ve svých vzpomínkách Život v poklusu popisuje Jaroslav Foglar jak jeho maminka chodívala hrát na piano do klubu inženýrů skladby Beethovena, Myslivečka, Mozarta a jiných klasiků. Paní Foglarová se po smrti svého manžela již nikdy nevdala. Poručnictví nad syny vykonával její bratr František Fišer z Nuslí. S výchovou synů jí pomáhala babička, která se k nim přistěhovala. V Praze v Korunní ulici č. 18 si zřídila malé papírnictví, které provozovala v letech 1913 - 1933. Rodina žila velmi skromně. Z osobních písemností uchovávaných v Literárním archivu Památníku národního písemnictví vyplývá, že paní Foglarová byla častou návštěvnicí divadelních představení, o kterých si vedla osobní záznamy. Jaroslav Foglar se nikdy neoženil a celý život se ojedinelým způsobem staral o svou maminku. Ve svých vzpomínkách se zmiňuje o Kácovu, ale jako rodiště své matky ho neuvádí.

Marie Foglarová zemřela ve svých 102 letech a je spolu se svým synem pochována v Praze na Vinohradském hřbitově nedaleko kostela sv. Václava v rodinném hrobě Fišerových.

Alena Nejepínská – Gajanová

(21.1.1922, Kácov – 30.10.1994, Praha)

Alena Nejepínská se narodila v čísle 234 v dnešní Nádražní ulici v Kácově, kde byl její otec Karel Nejepínský učitelem. Od r. 1929 vykonával během volebního období úřad starosty, v letech 1937 – 1946 funkci ředitele školy. Její matka Marie Nejepínská rozená Kmochová zde byla v r. 1939 předsedkyní instituce Ochrana matek a dětí. V rodině byly 3 děti, z nichž Alena měla od mládí nosit silné brýle.

Alena Nejepínská po vystudování filosofie a historie na Filosofické fakultě UK v r. 1945 – 1949 pracovala jako vědecký pracovník Historického ústavu ČSAV, kde se věnovala moderním dějinám z meziválečného období. Do r. 1969 sepsala na 200 prací, z toho jsou dvě knihy, na dalších je uvedena jako spoluautorka. Svě nejstarší zveřejněné práce z r. 1953 již podepisovala jako Alena Gajanová.

Historický ústav ČSAV vydal v r. 1968 knihu „Sedm pražských dnů. 21.-27. srpen 1968. Dokumentace“, tzn. Černou knihu. Instituce byla následně cíleně reorganizována a původní pracovníci měli přejít na nová pracoviště. To platilo i pro A. Gajanovou, která v květnu 1970 jako řada dalších neobstála v rekonkurzu. Její další působení provázely zákaz publikování a vědecké činnosti. A. Gajanová byla po listopadu 1989 rehabilitována, ke své původní práci se již ale nevrátila.

Starší publikace A. Gajanové jsou dnes hodnoceny jako klasický příklad marxistického dogmatismu (kniha Dvojí tvář) a jako osobnost je řazena mezi generaci, která přešla z pozic fanatického třídního pohledu do stavu vystřízlivění. Její knihy a články jsou dodnes citovány autory historických pojednání.

Práce A. Gajanové jsou dnes uloženy v Národním archivu jako součást pozůstalosti jejího manžela Kolomana Gajana (Edelmana), který působil jako vysokoškolský pedagog a aktivní člen židovské náboženské obce. Alena Gajanová je pochována na pražském Novém židovském hřbitově spolu se svým mužem.

Popis běžecké trasy 19 312 m

Závodníci startují z náměstí kněžny Toskánské v Kácově a pokračují Nádrazní ulicí, po přeběhnutí ocelového mostu s dřevěnou podlážkou se ostře doprava napojí na modře značenou cyklistickou stezku paralelně podél železniční trati a proti proudu Sázavy a po druhém kamenném mostě se vrátí zpět na náměstí, kde se opět představí divákům. Teprve potom běžci opouštějí městyse Kácov a vydají se boční silnicí vlevo směrem ke hřbitovu a k řece.

U řeky závodníci podběhnou most pod tříproudou silnicí II/125, vystoupají nejprve pěšinou a poté odstavným pruhem této hlavní silnice a nahoře se napojí na červenou turistickou značku.

Nejprve asfaltkou seběhnou pod Sporthotel a dále je červená turistická značka provede převážně lesními pěšinami do vrchu na silničku, po které vytrvalci seběhnou nad Pelíškův most, poté polními a lesními pěšinami vystoupají do Borotína, a dále seběhnou do chatové osady Mazourov a doběhnou až k potůčku před jezem. Potom

závodníci opustí červenou turistickou trasu, a aniž by překročili potůček, vyrazí proti jeho proudu, lesní cestou překonají první a druhý brod potůčku a po jeho pravé straně míjejí tábor Na Zlatém potoce a Na Zlatých důlech, dostávají se do vesničky Kácovce a po asfaltové silnici vystoupají do Tichonic.

Od tichonické kapličky pokračují stále doleva po silničke mezi poli, po které sbíhají do lesíčku a na jeho konci se běžci opět napojí na červenou turistickou značku po pravé straně a stejnou trasou se vracejí zpět.

Po doběhnutí do Kácova běžci na křižovatce s Nádrazní ulicí zabočí doleva a již z úvodu běhu známou trasou zamíří přes oba mosty na náměstí a na závěr běh završí seběhnutím kolem fary do cíle, který je u kácovského jezu.

Prakticky celá trať po vyběhnutí z městyse probíhá jen přírodními lokalitami, trasa je dostatečně členitá a náročná, povrch – asfalt, lesní cesty, polní cesta.

Hlavní závod

Den: 29.8.2015

Délka hlavní tratě pro muže a ženy: 19,312 km

Povrch: silnice, terén

Čas prezentace: 9.15 – 10.15 hod.

Čas startu: 10.30 hod.

Místo prezentace a startu:

Kácov - náměstí Kněžny Toskánské
(zámecké nádvoří)

Startovné: 100 Kč

Odměny: Pro 3 nejlepší v kategorii muži/ženy,
pro vítěze v kategorii dle věku, tombola

Počet startujících

v hlavním závodě v roce 2014: 81

celkem včetně dětí a lidového běhu

v roce 2013: 163

Mužský traťový rekord (r. 2009):

1:15:55 Jan Havelka

Ženský traťový rekord (r. 2012):

1:27:51 Markéta Hospodářzová

Lidový běh

Den: 29.8.2015

Délka hlavní tratě pro muže a ženy: 2,860 km

Povrch: silnice, terén

Čas prezentace: 9.15 – 10.15 hod.

Místo prezentace: Kácov – zámecké nádvoří

Čas startu: 10.30 hod., společně s hlavním závodem

Místo startu: Kácov – náměstí Kněžny Toskánské

Startovné: zdarma

Dětský závod

Den: 29.8.2015

Délka: předškolní děti (100 m),

mladší školní děti do 10 let (280 m)

starší školní děti nad 10 let (560 m)

Povrch: silnice

Čas prezentace: 9.15 – 10.30 hod.

Místo prezentace: Kácov – zámecké nádvoří

Čas startu: 11. 00 hod.

Místo startu: Kácov podskalí u pivovaru u jezu

Startovné: zdarma

!!!NAVŠTIVTE KÁCOVSKÝ ZÁMEK!!!

červen - září

Prohlídky s průvodcem denně kromě pondělí

9.00 - 12.00 13.00 - 16.00.

Poslední prohlídka začíná v 15.00.

www.kacovskybeh.cz
kontakt: tohyka@gmail.cz
text: Tomáš Chytko, František Procházka
foto: Jaroslav Petrásek
grafika: Eva Krížová

